

شرق روزنامه

روی آنتن

استندآپ در شبکه سلامت

شرق: احمد بیدمشکی، طراح و کارگردان برنامه تلویزیونی «به سلامت» درباره ایده ساخت این برنامه به «شرق» گفت: سمت‌وسوی ساخت این برنامه همان‌طور که از نامش مشخص است، سلامت‌محور است و طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده به بررسی مسائل روز اجتماعی که بر سلامت جسم و روح تأثیر می‌گذارد، می‌پردازد.

او در ادامه افزود: طرح این برنامه حدود پنج ماه پیش به شبکه سلامت ارائه شد و حدود سه ماه است که پیش‌تولید این برنامه آغاز شده است. از ابتدا «به سلامت» به‌صورت یک برنامه زنده و پخش شبانه تعریف شده بود اما متأسفانه به دلیل برخی مشکلات به سمت برنامه تولیدی رقتیم و چیزی حدود ۲۰ قسمت از این برنامه تولید و آماده پخش است.

بیدمشکی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: تقریباً بخش عظیمی از موضوعات برنامه شامل مسائل روز اجتماعی و بیان و حل آسیب‌های اجتماعی از منظر روان‌شناسی و جامعه‌شناسی است. با توجه به حساسیت موضوعات اجتماعی و اینکه بیان این مسائل معمولاً در هر جامعه‌ای باید به‌روز باشد، سعی کردیم در قالبی متفاوت این برنامه را ارائه کنیم و از مؤلفه‌هایی مثل کارشناسان و پخش مستندهای روز استفاده کنیم.

او ادامه داد: موضوعاتی از قبیل ایدز، نابوری، داشتن خانه مجردي، ازدواج و طلاق از جمله موضوعاتی است که در این برنامه به آن پرداخته می‌شود. بخش‌های مختلف این برنامه شامل پلاتوهای نمایشی است که این‌بخش‌ها با هنرمندی رامتین خدایپناهی، بازیگر سینما و تلویزیون، اجرا می‌شود. پخش مستندهای اجتماعی نیز از دیگر بخش‌های این برنامه است. البته بخش کارشناسی همراه با مجری هم داریم که در هر برنامه درباره موضوعی مشخص صحبت می‌شود.

او درباره تفاوت این برنامه با سایر برنامه‌هایی که در این قالب در تلویزیون ارائه شده است، گفت: «سعی کردیم نگاهی شوکافانه و علمی به مسائل اجتماعی داشته باشیم و طبیعتاً برای پرداختن به این مسائل سعی کردیم از بهترین استادان و نخبران جامعه‌شناسی و روان‌شناسی استفاده کنیم. البته شاید برای بخشی از مخاطبان جالب باشد که نحوه حضور کارشناسان در این برنامه کمی متفاوت‌تر است و کارشناس به‌تنهایی مفهومی را برای مخاطب به شکل استندآپ توضیح می‌دهد و موضوع برنامه به زبان ساده به مخاطب ارائه می‌شود.

بیدمشکی در پاسخ به این پرسش که تا چه اندازه از نمونه‌های مشابه چنین برنامه‌هایی در دنیا الگوبرداری شده است؟ گفت: مسائل اجتماعی به فراخور فرهنگ بررسی می‌شود و در همان جامعه قابل تشریح است. از نظر ساختار هم این برنامه یک محله تلویزیونی محسوب می‌شود و نکته جالب این برنامه اجرای نمایشی یک بازیگر (رامتین خدایپناهی) در قالب پلاتو است. در مجموع همه این برنامه، به مسائل مهارتی می‌پردازد و موضوعات و مضلات اجتماعی را به زبان ساده تعریف می‌کند و البته مقایسه‌ای هم با دیگر کشورها از نظر مسائل جامعه‌شناسی انجام می‌شود و درنهایت مخاطب می‌تواند برداشت مفیدی از برخی مسائل که در این برنامه مطرح می‌شود، داشته باشد.

او افزود: شعار این برنامه «به سلامت زندگی کنیم» است؛ شعاری ساده و درعین‌حال مهم که ممکن است دغدغه روزمره بسیاری از ما باشد و بسیاری از ما در طول روز به آن فکر کنیم که سلامتی فقط سلامت جسم نیست و قصد ما پرداختن به ابعاد مختلف سلامتی در یک جامعه است. اینکه اگر یک فرد سالم است، یک خانواده سالم می‌ماند و اگر یک خانواده سالم باشد، طبعاً همه اجتماع و درنهایت اجتماع سالمی خواهیم داشت. به همین منظور در هر برنامه از یک روان‌شناس و جامعه‌شناس استفاده کرده‌ایم و همان‌طور که می‌دانید مباحث روان‌شناسی مباحث فردی است. روان‌شناس بیشتر به تحلیل موارد عینی در جامعه می‌پردازد و مسائل جامعه‌شناسی همان‌طور که از نامش مشخص است به تحلیل مباحث جمعی در جامعه می‌پردازد و ما سعی کردیم این دو مؤلفه را در برنامه استفاده کنیم.

این برنامه به‌زودی از شبکه سلامت به روی آنتن می‌رود و ساعت پخش آن ۱۰ شب در نظر گرفته شده است؛ اما شب‌هایی که این برنامه پخش خواهد شد، هنوز مشخص نیست. در نهایت امیدواریم مورد توجه و رضایت مخاطبانش قرار گیرد.

دریچه

قصه افرادی که در سکوت مدفون شدند

فیلم مستند «عمق دو»، ساخته «اوگنین گلاونیچ»، مستندساز صرب، در بخش نمایش‌های ویژه دهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت روی پرده می‌رود.

به گزارش روابطعمومی جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، در خلاصه موضوع این فیلم مستند ۸۰دقیقه‌ای که محصول سال ۲۰۱۵ کشورهای صربستان و فرانسه است، آمده: «عمق دو، مستندی تجربی است درباره یک گور دسته‌جمعی در حومه بلگراد و جنایاتی که ۱۷سال پیش رخ داده است. این فیلم تلاشی برای روشن‌کردن قصه افرادی است که در سکوت مدفون شدند. فیلم مستقیماً با احساسات، عواطف و تخیلات بیننده همراه می‌شود...».

اوگنین گلاونیچ، متولد سال ۱۹۸۵ (۳۱ساله) در یوگسلاوی سابق و فارغ‌التحصیل کارگردانی سینما و تلویزیون از دانشکده هنرهای نمایشی بلگراد است. فیلم‌های کوتاه و مستند او در بیش از ۵۰ جشنواره بین‌المللی به نمایش درآمده است.

بخش «نمایش‌های ویژه جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت که به‌صورت غیرقانونی برگزار می‌شود، مخفی نمایش آثار مستند برتر جهان است.

نمایش مستند «شاید صحرا را که دنیا، در سینما- حقیقت

فیلم مستند «شاید صحرا را که دنیا»، محصول کشور پرتغال به کارگردانی «میکل سییرا لوبز» و «کارن آکرمن»، در بخش مسابقه بین‌الملل دهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت روی پرده می‌رود.

این فیلم درباره یک بیمارستان روانی پزشکی‌قانونی است که تأسیساتی با سطح امنیتی متوسط دارد و بخشی از آن هم به بازپرسی بیماران روانی اختصاص یافته است. خدمات ارائه‌شده در این بیمارستان شامل مراقبت‌های روان‌پزشکی، روان‌شناسی پزشکی، درمانی و اجتماعی است. ۳۲مردی که ساکن این واحد هستند، معاف از مجازات شناخته شده‌اند. آنها گذر زمان را به کندی احساس می‌کنند... .

فیلم ۹۸دقیقه‌ای «شاید صحرا یا که دنیا» منتخب جشنواره‌های ویزین دورتل (سوئیس)، کوریتسیا (پرتغال) و ریو (برزیل) بوده است. این فیلم در کنار هشت فیلم مستند دیگر از کشورهای مختلف جهان، در بخش مسابقه بین‌الملل مستندهای بلند جشنواره سینماحقیقت روی پرده می‌رود. * مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی، دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» را در روزهای ۱۴ تا ۲۱ آذرماه ۱۳۹۵، با شعار «حقیقت بهترین راهنماست» که از فرمایشات حضرت علی (ع) است، در شهر تهران برگزار خواهد کرد.

گفت‌وگو با فتنه شاهین و شیرین پانکار اقلو

چنگ، طنینی به بلندای تاریخ کشورمان دارد

طریق فرصتی پیدا کردم که با عمق کار خانم شاهین آشنا شوم. باید بگویم این حرکت در سطح بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است. تعدادی از همکاران من هم به‌شدت تحت‌تأثیر آن قرار گرفته‌اند. تا پیش از این، آنها نمی‌دانستند که چنگ در ایران هم طرفدارانی دارد و ناخته می‌شود. همه می‌دانند که چنگ بخشی از میراث مشترک ایران و ترکیه را تشکیل می‌دهد. نسخه قدیمی این ساز به‌تازگی مورد توجه جامعه جهانی چنگ قرار گرفته است. به‌شخصه، در کنار فعالیت حرفه‌ای خود به عنوان یک نوازنده موسیقی کلاسیک غربی، سال‌ها وقت صرف مطالعه نسخه قدیمی این ساز کرده‌ام. در ترکیه، چنگ اشاره به همان نسخه قدیمی دارد و برای من جالب است که در ایران، این اسم برای نسخه‌های جدیدتر این‌ساز(harp) هم به کار می‌رود. در ترکیه، برای اشاره به نسخه‌های جدیدتر این ساز از واژه(harp) استفاده می‌کنیم. مطمئناً که این ساز نه‌تنها در تهران بلکه در سایر شهرهای ایران هم مورد استقبال قرار خواهد گرفت. ورود مجدد چنگ به فرهنگ ایرانی، آینده روشنی برای این ساز رقم خواهد زد. من و خانم شاهین به جمع‌آوری ایده برای به‌کارگیری این ساز مشغولیم و به‌طور هم‌زمان، جنبه‌های آموزشی ساز را نیز در نظر

داریم. تصمیم دارم به صورت جدی‌تر، به همکاری با تیم آموزش بیردازم تا بلکه بتوانیم اساتنداردهای خود را در سطح اروپا و آمریکا هم مطرح کنیم. به نظر من، تا اینجای کار پیشرفت زیادی در زمینه آموزش نوازندگان صورت گرفته است. اینکه ما تا پنج سال پیش نوازنده‌ای نداشتیم، اما امروز تعداد زیادی از نوازندگان در اختیار ما هستند، به خانم شاهین امکان مطرح‌کردن خواسته‌هایش را می‌دهد. بسیار خرسندم که می‌توانم در این کار سهیم باشم. از زمان تأسیس مدرسه‌های هنرهای زیبا در ترکیه، استادان زیادی برای تدریس این ساز استخدام شده‌اند. البته باید بگویم که بیشتر این استادان از کشورهای خارجی برای آموزش نوازندگی چنگ به کار گرفته شده‌اند. برای مثال، چنگ‌نوازان ایتالیایی اولین نسل از نوازندگان چنگ در ترکیه را آموزش دادند. خانم شاهین علاوه بر داشتن قلبی بزرگ، تجربه فراوانی در این زمینه دارد که با ما به اشتراک بگذارد. من هم از اینکه می‌توانم تجربیات خود را به اشتراک بگذارم، بسیار خرسندم.

خانم شاهین به چه دلیل این روزها بیشترین تمرکزتان را بر شناساندن و کار روی ساز چنگ گذاشته‌اید و قصد دارید در آینده چه کارهایی انجام دهید؟

در جواب سؤال شما باید بگویم از آنجا که دغدغه اصلی من احیا و آموزش چنگ بود، جز معدودی آلبوم و نواختن گاه‌به‌گاه در ارکستر، همکاری زیادی با نوازندگان دیگر نداشتیم. آموزش جدی این ساز فرصت زیادی برای من باقی نمی‌گذاشت تا غیر از غنی‌کردن خودم در زمینه پداگوژیکسی، به کار دیگری بپردازم. خودم را به تمامی وقف چیزی کرده‌ام که از چیزهای دیگر برایم مهم‌تر است و درحال‌حاضر با وجود بیش از ۱۵۰ هنرجوی مشتاق، احساس می‌کنم به‌خوبی از پس رسالتم برآمده‌ام.

به‌هر تقدیر بیشترین همکاری من با نوازندگان خارجی مانند خانم شیرین پانکاراقلو از کشور ترکیه و دوستان چنگ‌نواز دیگرم در ایتالیا، فرانسه، بلژیک و غیره بوده است.

خانم پانکاراقلو این چندمین تجربه همکاری شما با خانم شاهین است؟ تا پیش از این با ایرانی‌ها همکاری داشته‌اید؟

این دومین ملاقات ما در راستای همکاری مشترک برای احیای چنگ در ایران است. در این دو سال، تاکنون دوبار در تهران و دوبار در استانبول داشته‌ایم. در گذشته، تا حدودی با موسیقی‌دانان ایرانی کار کرده بودم.

آلبومی که از من تحت عنوان «چنگنامه» در ایران و ترکیه منتشر شده، حاوی قطعه‌ای از نوازنده ایرانی، امیرمهیार تفرشی‌پور است. بعد از سال‌ها آشنایی با امیرمهیार تفرشی‌پور، از طریق او فرصت آشنایی را با خانم شاهین پیدا کردم. خانم شاهین برای احیای چنگ در ایران تلاش‌های زیادی انجام داده است. کارهایی که او در این مدت اندک در این زمینه انجام داده، به‌شخصه مرا بسیار تحت‌تأثیر قرار داده است. خانم شاهین تقریباً پنج سال است که به طور متناوب در زمینه احیای چنگ فعالیت دارد. او توانسته با کمک هنرجویان قدیمی خود، بیش از صد نوازنده چنگ را گرد هم جمع کند. جالب است بدانید که بیشتر این نوازندگان کودک با نوجوان هستند. سن برخی از آنها از شش سال هم تجاوز نمی‌کند، اما همگی آنها باانگیزه و علاقه‌مند هستند. برخی از آنها نگاهی حرفه‌ای به نوازندگی دارند و موفق شده‌اند جوایز زیادی از مسابقات بین‌المللی نوازندگی دریافت کنند. برخی از این نوازندگان هم با وجود آماتوربودن توانسته‌اند ارتباط بسیار خوبی با این ساز برقرار کنند. نوع ارتباطی که این هنرجویان با این ساز برقرار کرده‌اند، بسیار تأثیرگذار است. تاکنون، شخصاً دوبار با این جمعیت کار کرده‌ام و در آخرین ملاقاتی که با آنها داشتم، عهده‌دار آموزش به ۴۲ نفر از آنها بودم. فکر می‌کنم، از این

شرق: ساز چنگ، از جمله سازهای ایرانی است که سال‌ها است در کشورمان از آن کمتر یاد می‌شود. اما در این میان به همت برخی از نوازندگان چیره‌دست و دغدغه‌مند، این ساز در کشورمان مرکز توجه قرار گرفته و تلاش‌های بسیاری برای آموزش آن به نسل جوان صورت گرفته است. فتنه شاهین، نوازنده چنگ، از جمله هنرمندانی است که قدم‌های مؤثری در این راه برداشته است. او از سال ۸۵ فراگیری چنگ را در کنسرواتوار زوریخ آغاز کرد و کنسرت‌های بسیاری در سراسر دنیا برگزار کرده است. بهانه این گفت‌وگو همکاری فتنه شاهین و شیرین پانکاراقلو نوازنده (چنگ) اهل کشور ترکیه در آلبوم مشترکشان است؛ او معتقد است تا پیش از این، بسیاری نمی‌دانستند که

چنگ در ایران هم طرفدارانی دارد و ناخته می‌شود. همه می‌دانند که چنگ بخشی از میراث مشترک ایران و ترکیه را تشکیل می‌دهد. نسخه قدیمی این ساز به‌تازگی مورد توجه جامعه جهانی چنگ قرار گرفته است. در کنار این همکاری مشترک، علاقه این دو بانو برای احیای ساز چنگ و آموزش آن به نسل جدید، محورهای این گفت‌وگو است که در ادامه چیده آن را می‌خوانید:

خانم کمی درباره پروژه‌ای که از مدت‌ها قبل در ارتباط با احیای ساز چنگ انجام داده‌اید، صحبت کنید. اینکه تا امروز با کدام یک از نوازنده‌ها همکاری داشته‌اید و درحال‌حاضر مشغول انجام کار با چه اشخاصی هستید؟

با اجازه جواب سؤالات شما را با نقل بخش کوتاهی از نوشته آقای آرش اسماعیلی، سردبیر فصلنامه موسیقایی زنگار آغاز می‌کنم: ...پنجشنبه هفتم مرداد ۹۵ تالار احسان شیراز میزبان هفت چنگ‌نواز کودک و نوجوان هشت تا ۱۳ساله بود که دشوارترین قطعات ریپرتوار استاندارد چنگ را با تسلط و مهارتی شگفت‌انگیز اجرا می‌کردند. برای آشنایان به فرایند آموزش موسیقی، پذیرش این واقعیت که این کیفیت با تنها دو، سه و نهایتاً چهار سال تمرین و آموزش حاصل شده، حیرت‌انگیز بود، خاصه برای سازی که در کشورمان بشوانه و پیشینه آموزشی خاصی ندارد. اگر نخواهیم آنچه را در «شب هارپ» دیدیم و شنیدیم حاصل معجزه بخوانیم، تنها می‌توانیم دو کاتالیزور برایش برشماریم: نخست طنین افکندن صدای آسمانی این ساز در حافظه تاریخی این چنگ‌نوازان و بعد کاری که فتنه شاهین، آزاده‌وار، اما نه بر ترک اسب بهرام گور – که به پشتوانه همت والا و پشتکارش – برای احیا و آموزش این ساز کرده است...» از حدود پنج سال پیش آموزش چنگ را در آموزشگاه موسیقی پارس تهران شروع کردم. با تعداد بسیار معدودی هنرجو و مشکلات عدیده. آموزش و احیای چنگ اولویت اول من شد. می‌گویند کسی که چرایی در زندگی دارد با هر چگونهای خواهد ساخت.

از کودکی به نواختن این ساز علاقه داشتم ولی کسی برای آموزش این ساز که قدمتی به درازای تاریخ میهنمان دارد، وجود نداشت... چرا؟ جای جای ادبیات غنی کشور پر بود از کلمه چنگ، نغمه چنگ و غیره چرا چنگ دچار غفلت تاریخی شده و این چنین مهجور مانده است؟ کوتاه سخن اینکه خود برای ادامه آموزش مسافر دائمی خارج از کشور بودم و عاشقانه آموزش چنگ را به علاقه‌مندان و به‌ویژه کودکان پی گرفتم. حاصل آن کنسرت‌های متعدد در ایران و خارج از ایران و کسب مقام اول چنگ‌نوازان کوچک کشورم در مسابقات بین‌المللی بود. آخرین آن، کسب مقام اول از سوی سه نفر از هنرجویان خردسالم در هفتمین مسابقه معتبر بین‌المللی کشور فرانسه در فوریه ۲۰۱۶ بود.